

DEN SNIKNE FRISÖREN

Tore Wizelius
Ulf Frödin

VINDFORM FÖRLAG

Den snikne frisören

Tore Wizelius & Ulf Frödin

© Tore Wizelius, Vindform förlag
Illustrationer: Ulf Frödin
ISBN: 978-91-984169-2-3

Förord

Boken ***Korv och Polis*** är skriven i två versioner. Från ena hållet (junior) är det en vanlig barnbok. En bok som föräldrar kan läsa högt för barnen, eller som de kan läsa på egen hand.

Från andra hållet (senior) är det i stort sett samma berättelser, men barnen har bytts ut mot vuxna och pensionärer. Det är nämligen meningen att barnen som ska läsa dessa berättelser högt för vuxna; sina föräldrar eller farföräldrar. Språket i seniorversionen är också enklare, så att den ska vara lätt att läsa för barn som nyligen lärt sig denna ädla konst.

Det gäller alltså den tryckta boken. Som ebok är junior och senior två separata eböcker. Det går ju inte att vända en ebok bak och fram.

Den snikne frisören är ett av de sju kapitlen i ***Korv och Polis - senior***. Det är en vuxenbarnbok, som alltså ska läsas högt av ett barn för en vuxen. Det går dock bra att läsa den även av dig som är vuxen, fast då är det ju en vuxenbok.

Stockholm den 21 maj 2019

Tore Wizelius

Mer om vuxenbarnböcker finns på: www.vindbruk.org

Inledning

På Nyponstigen i Lundstorp, som är en förort just där storstan slutar och landet börjar, är det alltid lugnt och fridfullt, nästan. För denna dag på påsklovet, dagen före skärtorsdagen, fick polisen rycka ut gång på gång.

Det var som en deckare, fast på riktigt.

Den snikne frisören

- Nu har vi sparat flera hundra kronor, sa Carl-Oskar. Så mycket kostar en klippning på damfriseringen.

- Men vad har du gjort? skrek Margareta.

Det mesta av hennes hår låg i tussar på lakanet. Hennes gubbe stod bredvid sängen. Han hade en sax i handen.

- Du får ge mig pengar till en peruk!! Så här kan jag ju inte se ut. Jag får stanna hemma tills håret växer ut igen. Det tar flera veckor.

Margareta grät av ilska och förtvivlan. Sedan försökte hon ge Carl-Oskar en örfil. Han duckade och tog ett par steg bakåt.

- Men det blev ju snyggt, försökte han. Vi sparar ju en massa pengar! Vi behöver spara. Vi får inte mycket i pension.

Margareta var rasande. Hon var på väg upp ur sängen. Hon hade mord i blicken!!

Carl-Oskar rusade ut ur sovrummet. Han sprang ut genom dörren. Han fortsatte ner mot centrum. Där finns det alltid folk som kan skydda en värnlös och oskyldig gubbe, tänkte han.

Margareta var tvungen att hitta en mössa. Den måste gömma den frisyren som inte längre fanns. Carl-Oskar fick ett bra försprång.

Margareta var sex år yngre än Carl-Oskar. Hon hade mer kraft i sina ben. Snart var hon i hämlarna på honom. Hon hade en virkad basker nerdragen över öronen.

På torget var det nästan folktomt. Några äldre damer satt på parksoffan och fnissade. Där kunde Carl-Oskar inte söka skydd. De skulle ta Margaretas parti direkt.

Utanför Snabb-Livs fick han syn på en moped. Han tog den och trampade igång motorn. Han körde iväg och fick snabbt ett ointagligt försprång.

Margareta gav upp jakten. Hon lomade hem igen. Hon tänkte lägga sig i bak-håll, med brödkaveln som vapen!

Jag åker på en stulen moped, insåg Carl-Oskar plötsligt. Han såg sig oroligt omkring. Då såg han en polisbil som svängde runt hörnet. Han fick panik. Jag är en tjuv. Det tänkte jag inte på. Nu åker jag fast. Sedan blir jag inlåst i fängelse.

Carl-Oskar bromsade. Sedan körde han upp på trottoaren. Där slängde han mopeden bakom en buske. Sedan började han springa därifrån.

Polisen hade fått syn på honom. Polisbilen följde efter. Den som börjar springa när en polisbil kommer är alltid misstänkt. Carl-Oskar ökade farten. Polisbilen hann ifatt honom. Den stannade. Carl-Oskar stod still och svettades.

- Varför har du så bråttom? frågade polisen.

Carl-Oskar var skräckslagen. Sedan kom han på vad han skulle säga.

- Tur att ni kom, sa han. Min fru tänker döda mig!

- Ni måste följa mig hem. Jag vågar inte gå hem själv. Då är jag dödens lammunge. Han tänkte på den dyra lammsteken som låg i kylen. Den skulle de äta till middag på påskafton. Det var godare än falukorv.

Polisen klev ur bilen. Carl-Oskar lade händerna på ryggen så att polisen kunde sätta på honom handbojorna. I stället kramade polisen om honom.

- Ta det lugnt, sa Carl-Oskar upprört. Jag ger mig!

- Lugna ner dig, sa polisen. Vi ska rädda dig från din livsfarliga fru.

- Vad heter du? frågade polisen.

- Carl-Oskar, sa Carl-Oskar, jag heter Carl-Oskar Rubin. Men du kan kalla mig Kalle.

Jag heter Elisabeth, sa polisen. Du kan kalla mig Elisabeth.

- Hoppa in bak i bilen. Nu kör vi dig hem, sa hon.

* * *

Från fönstret såg Margareta att Carl-Oskar kom tillbaka hem. Han hade sällskap med en polis. Hon lade snabbt tillbaka brödkaveln i kökslådan. Hon blev rädd.

Carl-Oskar och polisen Elisabeth kom in i lägenheten. De fortsatte in i sovrummet.

- Hon gömmer sig bakom gardinen, sa Carl-Oskar.

* * *

En stund senare satt alla tre i soffan. Elisabeth satt i mitten. Carl-Oskar och Margareta satt på var sin sida om henne. Margareta berättade att Carl-Oskar klippt av hennes hår medan hon sov.

Elisabet vände sig mot Margareta och sa:

- Innan jag blev polis var jag damfrisörska. Hämta en sax. Sedan snyggas jag till ditt hår.

Det gick inte att göra håret långt igen. Elisabet jämnade till Margaretas frisyr. Sedan behövde hon inte skämmas när hon gick ut.

Margareta tänkte i alla fall ha på sig sin stickade basker ett par veckor till.

Mer av författarna

Tore Wizelius har skrivit fackböcker, läroböcker, reportageböcker och debattböcker, men detta är hans första barnbok. Han har dock skrivit en till, *Basker-Villes hund* (http://vindbruk.org/basker-villes_hund.html).

Ulf Frödin har skrivit och tecknat seriealbum, vuxenserier, och även illustrerat barnböcker.

Tore och Uffe har gjort en bok tillsammans tidigare: *På slak lina*, en reportagebok om cirkus, där även fotografen *Stefan F Lindberg* medverkade. De gjorde också en gång för länge sedan en serie om *Fu Tu-San* publicerad i tidningen *Metropol* på 1970-talet.